

LA REPRESSIÓ ÉS NORMA LINGÜÍSTICA A TARRAGONA

Jordi Colomer (Tarragona)

Hom predeia temps enrere que el futur mapa de Catalunya ja no gaudiria de la província de Tarragona, que la generositat dels governants catalans hauria regalat als «amics del centre» a canvi d'una independència somniada. És evident que el formulador d'aital profecia no tenia res d'espanyolista i més aviat feia servir arguments de política ficció per tal de desvetllar les consciències endormiscades per un «tot va bé» o per un «tant se val». Però els qui vivim a Tarragona podem comprovar que les nostres autoritats ja han regalat la província al Centre; si més no, lingüísticament.

De les escorrialles d'una llengua oprimida, desfeta, substituïda i malmesa, en fan llenguatge oficial de rètols i campanyes municipals, per tal d'aconterar els ànims dels colonitzadors. La llengua de Tarragona ja no és el català, sinó el catanyol, una llengua —més aviat un dialecte de l'espanyol— imposada pel lightisme demagògic i regressiu de Barcelona.

I el poble genuí de parla genuïna pateix l'anorreament dels seus drets lingüístics per un caprici —que ara serà capritxo— d'unes capelletes amb seu a Barcelona i delegació «fabregatina» a València, via Madrid.

Mentre que molts catalans es deixen convèncer pels arguments «progressistes» d'aquestes capelletes col.laboradores de l'imperialisme lingüístic i de la unificació d'Espanya, mentre que el jovent d'arreu de Catalunya es deixa ensibornar per aquells qui li fan creure que la defensa de la llengua ja ha passat de moda i que la resistència pertany a d'altres èpoques, els espanyols tenen molt clar que el fet d'afeblir aquesta resistència serà determinant a l'hora de dominar i anihilar la identitat dels catalans.

Heus ací el gran servei del lightisme als interessos d'aquells qui encara continuen creient en un «Españoles todos....» A Tarragona la promoció d'aquesta ideologia compta amb massa ressonadors oficials entestats a escampar-la. La

campanya municipal de Benestar Social ha envaït els carrers de la ciutat amb el lema «Tio, la vida està més bona», calc malaurat del lèxic i de la sintaxi de la llengua veïna que, a més a més, gaudeix d'un palès analfabetisme pel que fa a l'accentuació. El nostre servei de normalització lingüística no té res a envejar a la Real Academia de la Lengua Valenciana...

Si a la desconeixença —o mala fe— que palesen les nostres autoritats, hi afegim fets tan antinormalitzadors com, per exemple, el fet que en el decurs de les festes de Santa Tecla actuessin quinze grups de rock i només dos cantessin en català; si tenim en compte la situació de la llengua catalana al carrer, al món laboral, als mitjans de comunicació que, en teoria, haurien d'expressar-se en la llengua de tots els catalans, a l'ensenyament, als estaments oficials, a la vida privada i pública d'aquest país haurem de reconèixer que la realitat supera les profecies, perquè no regalem només Tarragona, sinó Catalunya sencera.